

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 485/24
5.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марка Јоцића, председника већа, Растка Поповића, Данка Лаушевића, Снежане Јовановић и мр Сретка Јанковића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Новић и записничара Јулијане Таталовић, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА и његових бранилаца адвоката Вање Дејановић и адвоката Иване Остојић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.96/19 од 01.12.2023. године, након одржаног претреса пред другостепеним судом у смислу одредби члана 449 и 450 ЗКП, у присуству заменика јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду Бојана Бојића, окривљеног АА, његових бранилаца адвоката Вање Дејановић и адвоката Иване Остојић, оштећеног ББ и његовог пуномоћника, адвоката Зарић Александра, дана 05.09.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

Делимичним усвајањем жалби окривљеног АА и његових бранилаца, адвоката Вање Дејановић и адвоката Иване Остојић, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.96/19 од 01.12.2023. године, тако што изрека сада гласи:

окривљени АА, са личним подацима као у првостепеној пресуди

КРИВ ЈЕ

што је:

Дана ... године око 19 часова у ... у улици ... преко пута броја ..., испред ..., лишио живота оштећеног ВВ и неовлашћено носио ватрено оружје и муницију у стању урачунљивости, свестан својих дела чије је извршење хтео и свестан забрањености свог дела на тај начин што се на наведеном месту у наведено време састао са оштећеним и то тако што га је претходно са мобилног телефона власништво ГГ контактирао како би са оштећеним ВВ разјаснио и регулисао проблеме око недозвољених послова који су их повезивали, поневши том приликом са собом ватрено оружје-НН пиштољ калибра 7,65x17мм, за који није имао дозволу надлежног државног органа и који је заједно са муницијом набавио од НН лица за износ од 300 евра и том приликом дошао са својим друговима ГГ, ДД и ЂЂ, те након што је оштећени ВВ путничким моторним возилом марке “...” регистарских ознака ... тамно сиве боје којим је управљао ЕЕ а у аутомобилу се налазио и ЖЖ заједно са њим изашао из возила, међусобно се поздравили са окривљеним, дошло је до краће вербалне расправе између окривљеног и оштећеног, да би у једном моменту оштећени почео да се удаљава од окривљеног када је окривљени из НН пиштоља калибра 7,65x17мм који је извадио из џепа у тренутку док је оштећени стајао левом и лако задњом стране главе окренут ка устима цеви пиштоља окривљени је из истог испалио 6 пројектила у правцу оштећеног ВВ па је услед дејства једног пројектила оштећени прво задобио устрелину главе и мозга у леви темено-потилачни предео, чија улазна рана је било приближно кружног облика и пречника око 5мм а око се налазио нагњечени прстен у појасу широком од око 3мм и ова улазна рана са својим каналом кроз леву темену кост настављала каналом у лобањину дупљу у којој канал пролази кроз леви десни темени режањ великог мозга у љуску десне слепоочне кости завршавајући се својим дном у поткожном меку ткиву десног слепоочног теменог дела, а правац канала ове устрелине је био с лева у десно и лако пут унапред због којих повреда је оштећени тренутно изгубио свест и почео да пада пут унапред, па је у току падања услед дејства другог пројектила задобио прострелину у виду једне уздужно постављене тангенцијалне окрзотине коже и хрскавице у горњој половини задње стране корена десне ушне шкољке све до њеног горњег пола дужине око 5цм у чијем простору је хрскавица била вишеструко раскидана, па је услед пада и удара о тло задобио и повреде главе у виду две раздерине у десном чеоном пределу једну поред друге дуге око 1,6цм промера око 3,5x2,3 цм, а у околини ових раздерина задобио је и нагњечину коже на укупној површини промера око 7x3 цм, што је било праћено крвном прожетошћу ткива поглавине у овом делу, једну нагњечину коже у десном јагодичном и предушном пределу лица промера око 2,7x1,4 цм, повреде на рукама у виду нагњечине коже на десном рамену промера 3,5x2,5 цм, мрљасте нагњечине коже на обема надланицама као и повреде на ногама у виду нагњечене коже у спољашњој половини предње стране десног колена на површини промера око 4x3,5 цм, након чега је окривљени побегао са места догађаја у правцу ..., док је оштећени ВВ услед устрелине главе и мозга која у време наношења сама за себе представља тешку и по живот опасну телесну повреду односно услед разорења можданог ткива и насталих компликација као директне последице задобијене устрелне ране и мозга и то изразито израженог отока мозга, отока плућа, попуштања срчаног рада праћеног изливом у грудну (1000 ццм и трбушну дупљу око 400 ццм)

преминуо дана ... године у 22,50 часова на Одељењу неурохирургије КБЦ Земун,

- чиме је извршио кривично дело убиство из члана 113 Кривичног законика у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика,

па му суд на основу наведених законских одредби и одредби члана 4, 42, 45, 54, 60 и 63 Кривичног законика, предходно утврђује казну затвора

- за кривично дело из члана 113 Кривичног законика утврдио казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година

- за кривично дело из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика утврђује казну затвора у трајању од 2 (две) године

па га ОСУЂУЈЕ на јединствену казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 23.12.2018. до 30.09.2022. године као и време проведено на мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора почев од 30.09.2022. до 01.12.2023. године као и време проведено у притвору од 01.12.2023. па надаље, с тим притвор може трајати до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у пресуди.

Жалбе јавног тужиоца као и у преосталом делу жалбе окривљеног АА и његових бранилаца адвоката Вање Дејановић и адвоката Иване Остојић се **ОДБИЈАЈУ** као неосноване.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика, па су му претходно утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана 114 став 1 тачка 1 Кривичног законика казна затвора у трајању од тридесет година а за кривично дело из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика казна затвора у трајању од четири године па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од тридесет година у коју казну му је урачунато време проведено у притвору почев од 23.12.2018. до 30.09.2022. године као и време проведено на мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора почев од 30.09.2022. до 01.12.2023. године као и време проведено у притвору почев од 01.12.2023. па надаље, с тим што притвор може трајати до упућивања окривљеног односно осуђеног у завод за извршење кривичних санкција али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди. Применом одредбе члана 258 ЗКП упућен је оштећени ББ да

имовинско-правни захтев оствари у парничном поступку. Применом одредбе члана 264 ЗКП окривљени АА је обавезан да надокнади суду трошкове кривичног поступка чија висина ће бити одређена посебним решењем.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду и окривљеног осуди на казну затвора у трајању од четрдесет година;

- окривљени АА, не наводећи законски основ због ког побија пресуду, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи у смислу казне или да пресуду укине а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

- бранилац окривљеног АА, адвокат Вања Дејановић, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу, укине пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да отвори претрес и пресуду преиначи у погледу правне квалификације и одлуке о казни;

- бранилац окривљеног АА, адвокат Ивана Остојић, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу браниоца, пресуду укине а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да пресуду преиначи и окривљеном уз примену адекватне правне квалификације одреди блажу казну и укине притвор према окривљеном.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж. 517/24 од 13.05.2024. године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца, преиначи пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, а жалбе бранилаца окривљеног као и окривљеног одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа дана 06.06.2024. године у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству окривљеног АА, бранилаца адвоката Иване Остојић и адвоката Владана Живковића, који се по заменичком пуномоћју јавио за адвоката Вању Дејановић, на којој је размотрио списе, испитао побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалбама, у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, па је имајући у виду погрешну примену закона, Апелациони суд у Београду донео одлуку да се отвори претрес пред другостепеним судом. Апелациони суд у Београду је одржао претрес у присуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужиоца Бојана Бојића, окривљеног АА и његових бранилаца адвоката Вање Дејановић и Иване Остојић, оштећеног ББ и његовог пуномоћника, адвоката Зарић Александра, на ком је саслушао окривљеног АА, саслушао оштећеног ББ, те извршио увид у све доказе који су прибављени у току првостепеног поступка, па је разматрајући списе, након већања и гласања, нашао:

Жалбе окривљеног и бранилаца окривљеног су делимично основане.

По налажењу Апелационог суда у Београду правилно је првостепени суд ценио одбрану окривљеног АА који је признао место и време догађаја, односно да је дана ... године позвао оштећеног ВВ са мобилног телефона ГГ како би се нашли и расправили међусобне несугласице и затим око 19 часова након кратке расправе са оштећеним из пиштоља који је том приликом носио са собом извукао из цепа јакне, испалио 6 пројектила у правцу оштећеног, када је услед дејства једног пројектила оштећени задобио устрелину главе и мозга у леви темено-потилачни део и услед задобијених повреда преминуо у КПЦ Земун дана ... године, да је након тога окривљени побегао са лица места у правцу ... а од себе одбацио пиштољ и сву гардеробу, налазећи да је таква одбрана сагласна са изведеним материјалним доказима и то службеним белешкама, записнику о увиђају, извештају о форензичком прегледу лица места, извештај о форензичком прегледу лица места од 29.11.2018. године, као и извештај о форензичком прегледу лица места од 24.12.2018. године као и са другим бројним доказима који су изведени у току поступка. Међутим, правилно првостепени суд није могао да прихвати наводе одбране окривљеног да је пуцао из пиштоља који је том приликом неовлашћено носио што такође није оспорио, као одговор на пуцање из ватреног оружја од стране оштећеног ВВ према њему, дакле у нужној одбрани и у страху за свој живот, да је према оштећеном пуцао насумично не гледајући где гађа и да није имао намеру да усмрти оштећеног, имајући у виду да је у овом делу његова одбрана супротна оцени изведених доказа које је првостепени суд правилно прихватио. Наиме, окривљени је током поступка у својим одбранама у истрази, а и на главним претресима наводио да је оштећени заправо први потегао оружје и пуцао према њему што је оповргнуто и писаним доказима али и обављеним балистичким и судско-медицинским вештачењима као и налазом и мишљењем вештака Александра Божовића, Милоша Такића и Драгане Лопатић и њиховим изјашњењима током поступка као и исказима испитаних сведока очевидаца ЕЕ и ЖЖ. Такође наводи одбране везано за употребу оружја од стране оштећеног су оповргнути и извештајем НКТЦ о прегледу чаура и пројектила из ког произлази да се прегледом свих 6 спорних чаура које су приликом увиђаја и форензичког прегледа лица места пронађени и њиховим међусобним упоређивањем уочавају подударности идентификационих карактеристика трагова ватреног оружја које упућује да су испалене из једног оружја. Дакле, свих 6 чаура које су пронађене на лицу места након критичног догађаја и пројектил пронађен у гардероби оштећеног и извађен из главе оштећеног потичу заправо од истог оружја, дакле једног оружја. Такође, судски НЦКФ Милош Такић је навео да према тестовима који су узети са руку оштећеног нема честица карактеристичних за остатке после опаљивања, што све иде у прилог томе да оштећени није први пуцао на окривљеног како је он то у својој одбрани навео.

Да је окривљени ишао за тим да оштећеног погоди, односно да није насумично пуцао, правилно по ставу првостепеног суда указује и чињеница да је окривљени испалио чак 6 пројектила према оштећеном у ситуацији када је оштећени ВВ по налажењу првостепеног суда био ненаоружан, да је окривљени пуцао све док је било муниције, из ког разлога првостепени суд правилно није могао ни да прихвати наводе окривљеног са главног претреса да није желео да убије оштећеног, јер да је то желео учинио би то у тренутку када су се налазили један наспрам другог на два метра раздаљине.

Апелациони суд у Београду је мишљења да је првостепени суд исказе сведока ЕЕ, ЖЖ, ДД, ГГ и ЂЂ правилно прихватио у појединим деловима и то у оним који су сагласни са другим изведеним доказима - материјалним доказима, а које је суд ценио и прихватио, као и обављеним судским вештачењима. Првостепени суд правилно налази да нико од испитаних сведока није био потпуно искрен и уверљив, нити доследан у својим наводима, иако су сва петорица сведока била непосредно присутна догађају у којем је оштећени ВВ погођен. Сви сведоци су сагласно описали место и време догађаја, начин сусрета између окривљеног и оштећеног, односно да је окривљени преко мобилног телефона ГГ позвао оштећеног ВВ да се састану и одредио место сусрета, затим њихову груписаност (ЖЖ, ЕЕ са оштећеним ВВ, а ЂЂ, ДД и ГГ са окривљеним АА), те чињеницу да је окривљени АА критичном приликом пуцао у оштећеног ВВ, али су у погледу непосредног и блиског присуства на лицу места и тога да ли је том приликом и оштећени пуцао у окривљеног, те ко је први извршио опаљивање, различито сведоци казивали, па је суд веродостојност њихових навода правилно ценио у склопу из осталих изведених доказа.

Првостепени суд правилно налази да су сви сведоци у овом поступку, осим сведока ЗЗ, ИИ и ЈЈ, као и сведока ДД, сагласно навели да је разлог сусрета и сукоб окривљеног, са једне стране, и оштећеног и сведока ЖЖ, са друге стране заправо био сукоб око територије продаје опојне дроге, којим исказима је оповргнута одбрана окривљеног да њихов сусрет и сукоб немају везе са опојном дрогом и да се ради о баналном разлогу који разлог не жели окривљени да помиње. Да је управо опојна дрога и њена продаја била разлог сукоба, сусрета и потребе разговора који се критичног дана догодио између окривљеног и оштећеног додатно проистиче из чињенице да окривљени током поступка није желео да каже који је разлог био њиховог сукоба, а имајући у виду да је продаја опојне дроге па и марихуане инкриминисана кривичним законом као кривично дело, суду је јасно зашто окривљени није желео да говори о разлогу њиховог сусрета и разговора. Неспорна је чињеница да окривљени и сада покојни раније нису осуђивани за кривична дела чији је предмет опојна дрога, али истовремено је суд ценио исказ сведока ЖЖ, који је навео још у истрази да је сусрет између њега, окривљеног и оштећеног био заправо неки проблем око продаје опојне дроге, због чега су се и видели. Правилно је првостепени суд констатовао да је разлог и повод састанка и сукоба између окривљеног и оштећеног био у вези незаконитих послова око продаје опојне дроге, с обзиром на исказе сведока у току овог кривичног поступка.

По налажењу Апелационог суда у Београду, чињенично стање у поступку је правилно и потпуно утврђено и поткрепљено свим изведеним доказима, али је овај суд нашао да је првостепени суд подводећи утврђено чињенично стање под правну квалификацију кривичног дела погрешно закључио да су се у радњама окривљеног стекла сва битна обележја кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 1 Кривичног законика. Наиме, првостепени суд на странама 87 и 88 образложења пресуде наводи да је окривљени био свестан да путем телефона који је припадао ГГ позвао на састанак и разговор у вези са незаконитим пословима са опојном дрогом оштећеног и сведока ЖЖ, да је на тај састанак понео НН пиштољ, повео своје другове, ГГ, ЂЂ и ДД

од којих су ЕЕ и ДД понели и палице, што указује да су били припремљени за сукоб, па након вербалне расправе са оштећеним и сведоком ЖЖ, када оштећени није прихватио његове предлоге у вези са незаконитим пословима продаје опојне дроге и када је кренуо да се удаљава окренувши му леђа а био је ненаоружан и без могућности да се заштити испалио 6 пројектила у оштећеног, од чега су 2 пројектила погодила у главу оштећеног и ненели му повреде од којих један пројектил и смртоносну повреду, те да је наведеном приликом окривљени поступао на подмукао начин лишавајући живота оштећеног а то је према свим утврђеним околностима и хтео.

Апелациони суд у Београду ову правну квалификацију и образложење првостепеног суда није могао да прихватити, с обзиром да је став овог суда да се не ради о тешком убиству, с обзиром да не постоје докази да је убиство извршено на подмукао начин. Пре свега се не може прихватити образложење суда да је оштећени окривљеном био окренут леђима у моменту задобијања повреда, будући да такво нешто не произилази из обављеног вештачења. Из налаза и мишљења судског вештака произлази да су у време наношења устрелне ране повредилац и оштећени стајали на истој подлози, да су били у неком од усправних положаја, а да је оштећени својом левом и лако задњом десном страном главе био окренут ка устима цеви, што управо говори о томе да се не може прихватити тврдња првостепеног суда да је оштећени био окренут леђима у односу на цев пиштоља.

Такође, приликом подвођења чињеничног стања под правну квалификацију кривичног дела, Апелациони суд у Београду је имао у виду да у конкретном случају не постоји објективни елемент подмуклости, као ни потајности и прикривености за подмуклост, с обзиром да таква потајност и прикривеност мора бити изражена са нарочитим интензитетом, мора да превазилази стандардне оквире таквог поступања који могу бити присутни код извршења других облика кривичних дела убиства. У конкретном случају у радњама окривљеног нема посебно прикривеног, нити преварног начина поступања, јер је окривљени преко мобилног телефона ГГ позвао оштећеног ВВ, те да се представио именом и презименом, договорио где ће да се нађу, те да су и окривљени и оштећени повели другаре на договорени састанак, које околности не могу говорити у прилог томе да је реч о неочекиваном нападу, већ да су и један и други имали свест о томе да може доћи до неког вида сукоба.

Дакле, у конкретном случају, да би било речи о кривичном делу из члана 114 став 1 тачка 1 Кривичног законика, било је неопходно да се докаже подмуклост, а што у конкретном случају није доказано након спроведеног доказног поступка, јер окривљени радње кривичног дела није извршио на посебно прикривени начин, нити је по мишљењу овог суда испољио лукавост и препреденост која превазилази нормалну обазривост код извршења овог кривичног дела. Према ставу суда, одлука да се изврши кривично дело из члана 114 став 1 тачка 1 Кривичног законика се не доноси у кратком временском периоду, већ се напротив дуговремено и промишљено планирана убиство како би се предузело у време и на месту које гарантује његову пуну ефикасност. Изненадно поступање окривљеног приликом извршења кривичног дела, да је извадио пиштољ и пуцао у оштећеног, објективно се може прихватити као елемент подмуклости, али у том случају недостаје елемент субјективне природе који

карактерише зла намера окривљеног, поквареност и перфидност. С обзиром на утврђено чињенично стање, да није утврђено да је окривљени АА смишљено, плански искористио поверење оштећеног, нит да је намерно код оштећеног пре критичног догађаја учврстио однос поверења, нити је злоупотребио поверење оштећеног (тим пре што нису били пријатељи и да су у критичном периоду имали нерашчишћене односе), не може се говорити о кривичном делу тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 1 Кривичног законика.

С обзиром на све утврђене чињенице у току првостепеног поступка, Апелациони суд у Београду је мишљења да су се у радњама окривљеног стекла сва битна обележја кривичног дела из члана 113 Кривичног законика, о чему је у овој пресуди дао јасне и аргументоване разлоге.

Такође, у току поступка неспорно је на основу изведених доказа, али и признања окривљеног, утврђено да је окривљени АА критичном приликом неовлашћено са собом носио ватрено оружје, карактеристика описаних у изреци пресуде, чиме је извршио кривично дело из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика.

Анализирајући околности у смислу одредбе члана 54 Кривичног законика које су од утицаја на висину казне, Апелациони суд у Београду је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да се ради о младој особи која раније није осуђивана, да се у међувремену оженио, постао отац малолетног детета, да је изразио кајање као и да је признао извршење кривичног дела, док отежавајућих околности није нашао. Приликом доношења одлуке о висини казне, другостепени суд је свакако ценио и чињеницу да је окривљени лишио живота оштећеног - младог човека који је био ненаоружан, те у склопу свих наведених околности Апелациони суд у Београду је мишљења да су казна затвора у трајању од четрнаест година за кривично дело убиство из члана 113 Кривичног законика и казна затвора у трајању од две године за кривично дело из члана 348 став 4 Кривичног законика адекватне, те да ће се са јединственом казном затвора у трајању од 15 (петнаест) година утицати на окривљеног, али и на друге да убудуће не врше оваква или слична кривична дела, као и да ће се постићи сврха кажњавања и сврха изрицања кривичних санкција у смислу одредби члана 4 и 42 Кривичног законика.

Следствено изнетом а применом одредбе члана 459 ЗКП, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

**Виши саветник
Мирјана Новић,с.р.**

**Председник већа-судија
Марко Јоцић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

